

§ 254.

Meddelelse af fri Proces udstrækker sine Virkninger til hele Sagen i den Instans, derunder til den for at opnaa ny Foretagelse af Sagen for samme Ret forekrevne Procedure, samt til Eksekution.

Naar Retshandlinger skulle foretages efter Begæring af udenlandsk Myndighed, beskikkes der af Rettens Formand, saa vidt fornødent gøres, Sagførere til at varetage Parternes Tarv, og Sagen behandles foreløbig, som om fri Proces var meddelt, men Regning indgives til vedkommende udenlandske Myndighed over Retsafgifter, Sagførersalærer og andre af Sagen flydende Omkostninger.

§ 255.

Afgørelser, hvorved fri Proces tilstaas, kunne ikke paaklages for højere Ret; imod Afgørelser, ved hvilke den nægtes eller tages tilbage, kan Kære til Højesteret finde Sted.

§ 256.

Justitsministeriet skal i samme Omfang som hidtil være berettiget til at tilstaa fri Proces, saaledes, at Virkningen er den i § 251, § 253 og 254, 1ste Stykke angivne.

Fri Proces tilkommer i de i § 423 og § 425 jfr. § 434 ommeldte Sager henholdsvis Overanklageren og Øvrigheden.

§ 257.

Bestemmelserne i Lov om Sagførersalær m. m. af 24de Maj 1879 forblive gældende i borgerlige Sager.

*Kapitel 26.***Forligsmægling.**

§ 258.

Genstand for tvungen Forligsmægling ere alle borgerlige Domssager i første Instans. Dog er Forligsprøve ej fornøden,

- 1) naar Modfordringer gøres gældende, selv om selvstændig Dom for dem paastaas,
- 2) i Sager om Veksler og visse andre Gældsbreve (Kap. 38),
- 3) i Sager, der anlægges af eller paa Foranstaltning af eller imod Statsmyndigheder,
- 4) i paatrængende Sager,
- 5) naar offentlig Indstævning finder Sted,
- 6) naar Sagvolderen bor eller opholder sig udenfor Kongeriget uden at have en Sagsøgeren bekendt, her bosat Fuldmægtig, som Sagsøgeren er berettiget til at indkalde paa Sagvolderens Vegne,
- 8) naar Arrestforfølgning finder Sted som særskilt Sag (§ 609).

Den i Tyendelov af 10de Maj 1854, §§ 65—76 jfr. Lov af 4de Marts 1857, § 8, anordnede Mægling for en Tyendeforligsmægler vedbliver at bestaa i Overensstemmelse med de der givne Regler, kun at den i Tyendelovens § 67 ommeldte edelige Erklæring afløses af en tilsvarende Erklæring paa Ære og Samvittighed (jfr. derhos §§ 45 og 448).

I følgende Tilfælde foregaar Mæglingen ved Retten:

- a) I Sager angaaende de i Tyendeloven af 10de Maj 1854 omhandlede Forhold, for saa vidt de ikke henhøre under den ovenfor omtalte særlige Mægling,
- b) i Sager om Fornærmelser i Ord eller Gerning, dog med Undtagelse af trykte eller skriftlige Beskyldninger,